วัฒนธรรมการเมืองท้องถิ่นกับพฤติกรรมทางการเมือง ของประชาชนในเทศบาลนครขอนแก่น

Local Political Culture and People's Political Behavior in Khon Kaen Municipality

พระกันตภณ สิริธมฺโม (ศรีขอ)
PhraKantaphon Siridhammo (SriKhor)
สุรพล พรมกุล
Suraphon Promgun
สุธิพงษ์ สวัสดิ์ทา
Sutipong Sawatta
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น
Mahachulalongkornrajavidyalaya University, khon kaen campus
E-mail: blank001_@hotmail.co.th

(**Received**: June 13, 2023/ **Revised**: October 4, 2023/ **Accepted**: October 7, 2023)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาระดับวัฒนธรรมการเมืองท้องถิ่นกับพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนในเทศบาลนครขอนแก่น 2. เพื่อเปรียบเทียบวัฒนธรรมการเมืองท้องถิ่นกับพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนในเทศบาลนครขอนแก่น 3. เพื่อศึกษาแนวทางการประยุกต์ส่งเสริมวัฒนธรรมการเมืองท้องถิ่นกับพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนในเทศบาลนครขอนแก่นตามหลักอปริหานิยธรรม 7 เป็นการวิจัยแบบผสานวิธี โดยใช้วิธีการศึกษาด้วยวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ และวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 399 คน และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 10 รูป/คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ แล้วจึงนำมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ และวิเคราะห์เนื้อหาประกอบบริบท

ผลการวิจัยพบว่า

1. ระดับวัฒนธรรมการเมืองท้องถิ่นกับพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนในเทศบาลนครขอนแก่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านวัฒนธรรมการเมืองแบบแข่งขัน มากที่สุด รองลงมา คือ ด้านวัฒนธรรมการเมืองแบบปรึกษาหารือ และด้านวัฒนธรรมการเมืองแบบรวมศูนย์ ระดับพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง มากที่สุด รองลงมา คือ ด้านพฤติกรรมทางการเมืองตามหลักอปริหานิยธรรม ด้านการสนับสนุนพรรคการเมือง และด้านการการติดตามข้อมูลข่าวสารทางการเมืองตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบ พบว่า ประชาชนที่มีวัฒนธรรมการเมืองท้องถิ่นต่างกันมีพฤติกรรมทางการเมือง ในภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

3. แนวทางการส่งเสริมวัฒนธรรมการเมืองท้องถิ่นกับพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนในเทศบาลนครขอนแก่นประยุกต์ตามหลักอปริหานิยธรรม 7 คือ คณะกรรมการการเลือกตั้งควรรับฟังความคิดเห็น

จากประชาชน ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าถึงข่าวสารทางการเมือง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรส่งเสริมความต้องการของประชาชน และมีการสนับสนุนให้ใช้หลักธรรมทางพุทธศาสนามาประยุคใช้ในชีวิต เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน ชุมชน และสังคม
ความสำคัญ: วัฒนธรรมการเมืองท้องถิ่น; พฤติกรรมทางการเมือง; หลักอปริหานิยธรรม

Abstract

The purposes of this research were: 1) to study the level of local political culture and political behavior of the people in Khon Kaen Municipality; 2) to compare the local political culture and political behavior of the people in Khon Kaen Municipality; 3) to study the approaches for applying local political culture promotion and the political behavior of the people in Khon Kaen Municipality according to the principles of the Seven Aparihaniyadhamma. This study was carried out by means of mixed-method research using a qualitative research method and a quantitative research method. The sample consisted of 399 people and 10 key informants. The tools used for data collection were a questionnaire and an interview form. Then the data were analyzed using a social science package program and contextual content analysis.

The research results were as follows:

1) The overall level of local political culture and political behavior of the people in Khon Kaen Municipality was at a high level. All aspects were rated at the same level. The highest mean value was seen in the aspect of competitive political culture, followed by consultative political culture and centralized political culture. The level of political behavior of the people overall was at a high level. Every aspect was at a high level. The aspect of exercising the right to vote was the most followed by the aspect of political behavior according to the principle of the Seven Aparihaniyadhamma, support for political parties, and monitoring political news, respectively.

2) The comparison results showed that the people with a consultative political culture, competitive political culture, and centralized political culture had different political behaviors with a statistical significance level of 0.05.

3) Guidelines for promoting local political culture and political behavior of the people in Khon Kaen Municipality are applied according to the 7 principles of Aparihaniyadhamma, that is, the Election Commission should listen to opinions from the people. There should be an opportunity for people to access political news. Local government organizations should promote the needs of the people. and there is support to apply Buddhist principles in life. To provide maximum benefit to people, communities and society.
Keywords: local political culture, political behavior, Aparihaniyadhamma

1. บทนำ

วัฒนธรรมเกิดขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการทางสังคมและจิตใจของมนุษย์ วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ช่วยให้โครงสร้างทางสังคมคงอยู่ เพราะมีความผูกพันทางจิตใจของหลาย ๆ คนเข้าด้วยกันรากฐานของสังคม คือ วัฒนธรรม (ประเวศ วะสี, 2547: 23) วิถีชีวิตที่คนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งถือปฏิบัติวัฒนธรรมจึงประกอบด้วย นิสัยหรือความเคยชิน ขนบธรรมเนียม ประเพณี วิธีการประพฤติปฏิบัติ ความเชื่อ ค่านิยม รวมทั้งภาษาและวัตถุสิ่งของต่าง ๆ วัฒนธรรมของสังคมจะซึมซาบเข้าไปในตัวบุคคลนั้นตั้งแต่ออกจากท้องมารดาจนกระทั่งตายไปจากสังคม วัฒนธรรมทำให้คนรวมตัวเป็นสังคม มีการอยู่ร่วมกันอย่างมีระเบียบ การเรียนรู้เรื่องของวัฒนธรรมจึงช่วยให้เกิดความเข้าใจพฤติกรรมของบุคคลหรือมนุษย์ซึ่งถือว่าเป็นสัตว์สังคม คือมีวัฒนธรรมนั้นหาได้มีอิสระรอดพ้นไปจากค่านิยม ปทัสถาน และการลงโทษทางสังคมในส่วนรวมไปไม่ได้ออกมาในรูปของพฤติกรรมตลอดจนการประพฤติปฏิบัติทั้งในสังคมและองค์การ (ไพบูลย์ ช่างเรียน, 2532: 39) วัฒนธรรมท้องถิ่น คือ วิถีชีวิตของคนในแต่ละชุมชนเป็นมรดกสืบทอดกันมา เพื่อทุกคนในท้องถิ่นมีความภาคภูมิใจในการเป็นเจ้าของมีความรักหวงแหนร่วมกัน

วัฒนธรรมท้องถิ่น จัดว่าเป็นวัฒนธรรมที่ไม่ใช่วัตถุ ได้แก่ แบบแผนในการดำเนินชีวิต ความคิด ความเชื่อ ภาษา ศีลธรรม วิถีการกระทำเป็นแบบแผนของทัศนคติ หรือความเชื่อของบุคคลที่มีต่อพฤติกรรมของกลุ่มประชาชนหนึ่ง โดยวัฒนธรรมท้องถิ่นในแต่ละชุมชนก็จะมีความเป็นตัวของตัวเองซึ่งถูกกำหนดขึ้นหรือได้รับอิทธิพลจากสภาวะแวดล้อม เช่น ประวัติศาสตร์ ขนบธรรมเนียมประเพณี ศาสนา โดยผ่านกระบวนการขัดเกลาทางการเมือง โดยสถาบันต่าง ๆ เช่น ครอบครัว เพื่อน โรงเรียน กลุ่มสังคม และสื่อมวลชน เพื่อที่จะถ่ายทอดวัฒนธรรมท้องถิ่นจากรุ่นหนึ่งไปสู่รุ่นหนึ่งอย่างต่อเนื่อง มีลักษณะที่เปลี่ยนแปลงให้เข้ากับสภาวะแวดล้อมต่าง ๆ อยู่เสมอ (ณรงค์ เส็งประชา, 2531: 4)

วัฒนธรรมการเมือง ในสังคมใดๆ หมายถึงแบบแผนความคิด ความเชื่อ ค่านิยม ท่าทีซึ่งหลอมรวมกันเป็น “อุปนิสัยทางการเมือง”ของผู้คนและสถาบันการเมืองในสังคมนั้น ๆ เช่น คนไทยชอบ ส.ส. ที่ช่วยฝากลูกเข้าโรงเรียน ช่วยประกันตัวผู้ต้องหา มางานแต่งงาน งานศพ งานวันเกิดของคนในครอบครัว มากกว่า ส.ส. ที่ทำหน้าที่นิติบัญญัติในสภาได้อย่างยอดเยี่ยม หรือ คนไทยถือว่าการหนีภาษีเป็นเรื่องธรรมดา (ยอมรับได้ใครเสียภาษีเต็ม 100% ก็นับว่าโง่) หรือ คนไทยเชื่อว่าคนดีไปเล่นการเมืองแล้วจะเสียคน (การเมืองทำให้คนดีกลายเป็นคนเลว) ฯลฯ ดังนี้เป็นต้น แบบแผนความคิด ความเชื่อ และพฤติกรรมเหล่านี้อาจปรากฏให้เห็นหรือสังเกตได้จากพฤติกรรมของผู้คน (เช่น ส.ส. ขาดประชุมเพราะต้องไปงานศพ งานแต่งงาน) หรือจากภาษา (เช่น “เงินไม่มา กาไม่เป็น”) หรือจากสัญลักษณ์ (เช่น การประท้วงหน้าทำเนียบ) ฯลฯ เป็นต้นแต่บางครั้งวัฒนธรรมทางการเมืองก็อาจแฝงอยู่ในความคิดความรู้สึกลึกๆ ของผู้คน และสถาบันการเมืองในสังคม ยากที่จะสังเกตได้ แต่ก็จะสะท้อนออกมาเป็นท่าทีท่วงทำนองทางการเมืองของผู้คนในโอกาสต่าง ๆ เช่น คนไทยยังไม่เชื่อถือศรัทธาในระบอบการเมืองแบบประชาธิปไตยจริง ๆ จึงยังคงนิยมชมชอบผู้นำแบบพ่อหรือแบบอัศวินขี่ม้าขาว คนดีคนเก่งที่ไม่จำเป็นต้องมาจากกระบวนการประชาธิปไตยก็ได้ หรือนักการเมืองตั้งพรรคการเมืองเฉพาะกิจเพื่อการเลือกตั้ง หรือทหารยึดอำนาจจากรัฐบาลคอร์รัปชั่น เพราะเชื่อว่าสถาบันทหารมีหน้าที่พิทักษ์คุณธรรมทางการเมือง ฯลฯ ดังนี้เป็นต้น

การเมืองท้องถิ่นในประเทศไทยมีแบบแผนวัฒนธรรมการเมืองแตกต่างกัน จำแนกได้เป็น 3 แบบ คือ (1) วัฒนธรรมการเมืองแบบปรึกษาหารือ ซึ่งพัฒนามากจากความโดดเด่นของการมีองค์กรชุมชนที่เข้มแข็ง (2) วัฒนธรรมการเมืองแบบแข่งขัน-ทำลายล้าง ซึ่งพัฒนามาจากการแย่งชิง และยึดครองฐานเสียง และผลประโยชน์

ทางการเมืองระหว่างกลุ่มการเมืองในระดับชาติและท้องถิ่น และ (3) วัฒนธรรมการเมืองแบบรวมศูนย์-ผูกขาดอำนาจทางการเมือง ซึ่งพัฒนามาจากการรวมศูนย์อำนาจ และการจัดระบบความสัมพันธ์ทางการเมืองการปกครองแนวดิ่งในอดีต

วัฒนธรรมการเมืองท้องถิ่นทั้ง 3 แบบนี้พบในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทต่าง ๆ ในสัดส่วนที่แตกต่างกัน วัฒนธรรมการเมืองแบบปรึกษาหารือมักจะพบใน อบต. มากกว่าที่อื่น ๆ วัฒนธรรมการเมืองแบบรวมศูนย์-ผูกขาดอำนาจมักจะพบในเทศบาลสำหรับ อบจ. นั้น ยังไม่มีข้อมูลเชิงประจักษ์เพียงพอที่จะสรุปได้แบบแผนวัฒนธรรมการเมืองของท้องถิ่นมีความสัมพันธ์กับขีดความสามารถในการริเริ่มนโยบายการพัฒนาใหม่ ๆ ของท้องถิ่นค่อนข้างชัดเจน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีวัฒนธรรมแบบปรึกษาหารือมีขีดความสามารถในการริเริ่ม และขับเคลื่อนนโยบายในเชิงนวัตกรรมได้สูงกว่าวัฒนธรรมแบบอื่น ๆ (จรัส สุวรรณมาลา, 2563: 1-2) จะเห็นว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความสำคัญ และมีความเชื่อโยงกับวัฒนธรรมทางการเมืองท้องถิ่น ซึ่งในกระบวนการการได้มาของตำแหน่งทางการเมืองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังมีช่องว่างอยู่จึงทำให้มีปัญหาการได้มาของตำแหน่งโดยมิชอบ ซึ่งการทุจริตการเลือกตั้งถือเป็นพฤติกรรมทางการเมือง และอุปสรรคสำคัญต่อการทำให้เป็นประชาธิปไตยของไทยมูลเหตุสำคัญประการหนึ่งที่นำไปสู่การสร้างระบบการทุจริตการเลือกตั้งคือการใช้เงินในการซื้อสิทธิ์ขายเสียงในกระบวนการเลือกตั้งจนส่งผลกระทบโดยตรงต่อการทำให้ระบอบการเมืองขาดความเป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์เพราะประชาชนจะได้ตัวแทนที่ไม่พึงปรารถนา และไม่เป็นประโยชน์ต่อระบบการเมือง อีกทั้งการคัดกรองตัวแทนทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตยผ่านกระบวนการเลือกตั้งก็ควรจะเป็นการเลือกตั้งที่บริสุทธิ์ยุติธรรม และเชื่อถือได้ซึ่งจะส่งผลกระทบให้การทำให้เป็นประชาธิปไตยเป็นจริงได้ในอนาคต (ชาญชัย จิตรเหล่าอาพร, 2561: 1)

จากดัชนีการรับรู้การทุจริต หรือ CPI (Corruption Perception Index) คือ ดัชนีการรับรู้การทุจริตปัญหาคอร์รัปชันของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกที่มีค่าคะแนนตั้งแต่ 0 (คอร์รัปชันมากที่สุด) – 100 (คอร์รัปชันน้อยที่สุด) ผลการจัดอันดับพบว่า ประเทศไทยได้คะแนน 36 จาก 100 คะแนน ซึ่งอยู่ในอันดับที่ 101 จาก 180 ประเทศทั่วโลก (องค์กรโปร่งใสนานาชาติ, 2565 : online) จากการวิเคราะห์ดัชนีการรับรู้การทุจริตจะเห็นว่าประเทศไทยมีความโปร่งใสค่อนข้างน้อย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมจิตต์ รัตนอุดมโชค (2552) และณัฐวุฒิ เดชาประเสริฐ (2561) และณัชชานุช พิชิตธนารัตน์ (2561) จากที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นทำให้ผู้วิจัยสามารถสรุปประเด็นปัญหาหลัก คือ รูปแบบและวิธีการในการทุจริตเลือกตั้งจำแนกได้ 2 รูปแบบ คือ 1) การทุจริตเลือกตั้งทางตรง ได้แก่ การซื้อเสียงโดยตรง และโดยอ้อม ด้วยกลวิธีที่หลากหลายในการใช้เงินซื้อเสียง 2) การทุจริตเลือกตั้งทางอ้อมมีกลวิธีต่าง ๆ เช่น การย้ายคนเข้ามาในเขตเลือกตั้ง การส่งผู้สมัครลงแข่งขันเพื่อตัดคะแนน การแจกสิ่งของ การใช้อิทธิพลข่มขู่ และการโจมตีคู่แข่งขัน มูลเหตุที่นำไปสู่การทุจริตซื้อเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นเกิดจากความต้องการเป็นที่ยอมรับในสังคม ความต้องการอำนาจ และความต้องการผลประโยชน์จากการเข้ามาดำรงตำแหน่งทางการเมือง และรูปแบบ และกระบวนการทุจริตซื้อเสียงเลือกตั้งท้องถิ่น พบว่า มีสี่ขั้นตอน คือ ขั้นตอนแรก การวางตัวหัวคะแนน ขั้นตอนต่อมา การประชุม หัวคะแนน ซึ่งเป็นการเรียกระดมหัวคะแนนมาประชุมนัดหมายการแจกจ่ายเงิน ขั้นตอนที่สาม การเช็คจำนวนประชากรกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการแจกจ่ายเงินอย่างละเอียด ขั้นตอนที่สี ขั้นตอนการแจกเงินให้กับหัวคะแนนไปแจกยังฐานเสียง โดยให้หัวคะแนนลงพื้นที่แจกจ่ายเงินให้กับประชาชนกลุ่มต่าง ๆ ในสังกัดของหัวคะแนนนั้น

จากประเด็นปัญหาดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้นทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาวัฒนธรรมการเมืองท้องถิ่นกับพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนในเทศบาลนครขอนแก่น เนื่องจากจังหวัดขอนแก่นเป็นมหานคร

ศูนย์กลางการค้าการลงทุน การบริการ เป็นศูนย์กลางทางด้านการแพทย์ และสาธารณสุข ระบบขนส่ง ระบบการจัดการการส่งสินค้า ข้อมูล และทรัพยากร ศูนย์กลางการประชุม การท่องเที่ยว ศูนย์อุตสาหกรรมสีเขียว เป็นจังหวัดที่มีสถานศึกษาจำนวนมากเมื่อเทียบกับจังหวัดอื่น ถือเป็นฐานสำคัญในการพัฒนาทุกมิติ โดยผู้วิจัยมีการประยุกต์ คือ การนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาเข้าบูรณาการกับงานวิจัยนี้ ซึ่งงานวิจัยนี้เป็นการศึกษาระดับและเพื่อเปรียบเทียบวัฒนธรรมการเมืองท้องถิ่นกับระดับพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนในเทศบาลนครขอนแก่น รวมทั้งศึกษาแนวทางการส่งเสริมวัฒนธรรมการเมืองท้องถิ่นกับพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนในเทศบาลนครขอนแก่นประยุกต์ตามหลักอปริหานิยธรรม 7 เพื่อให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกภาคส่วนสามารถนำผลการวิจัยนี้ไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาในมิติต่าง ๆ ให้ดียิ่งขึ้น

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาระดับวัฒนธรรมการเมืองท้องถิ่นกับระดับพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนในเทศบาลนครขอนแก่น

2.2 เพื่อเปรียบเทียบวัฒนธรรมการเมืองท้องถิ่นกับพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนในเทศบาลนครขอนแก่น

2.3 เพื่อศึกษาแนวทางการส่งเสริมวัฒนธรรมการเมืองท้องถิ่นกับพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนในเทศบาลนครขอนแก่นประยุกต์ตามหลักอปริหานิยธรรม 7

3. วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง “วัฒนธรรมการเมืองท้องถิ่นกับระดับพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนในเทศบาลนครขอนแก่น” เป็นการวิจัยแบบผสานวิธี (Mixed Methods Research) โดยใช้วิธีการศึกษาด้วยวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) และวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัยตามลำดับ ดังต่อไปนี้

3.1 ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ประชากรได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ 18 ขึ้นไปที่มีสิทธิเลือกตั้งที่อาศัยอยู่ในเทศบาลนครขอนแก่น จำนวน 91,650 คน กลุ่มตัวอย่าง การคำนวณขนาดตัวอย่างที่เหมาะสม โดยใช้สูตรของทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973: 886) จำนวน 399 คน และทำการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified random sampling) โดยเลือกจากผู้นำ บุคลากร และประชาชนทั่วไปที่มีสิทธิ์เลือกตั้งที่อาศัยในเทศบาลนครขอนแก่น และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้กำหนดผู้ให้ข้อมูลสำคัญโดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง จำนวน 10 รูป/คน ประกอบด้วย รองเจ้าคณะจังหวัด 1 รูป เจ้าคณะตำบล 1 รูป ผู้เชี่ยวชาญทางด้านพระพุทธศาสนา 1 รูป ในการใช้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านพระพุทธศาสนาซึ่งทางการเมืองเป็นที่ทราบดีอยู่แล้วว่าเป็นเรื่องที่ขัดกันในแง่ของกฎหมายแต่ในงานวิจัยเล่มนี้มีการประยุกต์ใช้หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีใช้ผู้เชี่ยวชาญที่เป็นพระสังฆาธิการ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านรัฐศาสตร์ 1 รูป ปลัดเทศบาลนครขอนแก่น 1 คน ประธานสภาเทศบาลนครขอนแก่น 1 คน เจ้าหน้าที่เทศบาลขอนแก่น 2 คน ผู้อำนวยการโรงเรียนเทศบาลบ้านโนนทัน 1 คน สมาชิกสภาเทศบาลนครขอนแก่น 1 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) แบบสอบถามวัฒนธรรมการเมืองท้องถิ่นกับพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนในเทศบาลนครขอนแก่น

2) แบบสัมภาษณ์วัฒนธรรมการเมืองท้องถิ่นกับพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนในเทศบาลนครขอนแก่น

ซึ่งแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามมาตรวัดของลิเคิร์ท (Likert Scale) จากนั้นนำค่าเฉลี่ยมาเทียบกับเกณฑ์ของเบสท์ (Best, 1981) เพื่อแปลความหมายดังนี้ มากที่สุด (4.50-5.00) มาก (3.50-4.49) ปานกลาง (2.50-3.49) น้อย (1.50-2.49) และน้อยที่สุด (1.00-1.49)

เครื่องมือในการวิจัยได้ให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ที่เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอนตรวจสอบ ความถูกต้องและความครอบคลุมของประเด็นการประเมินตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย และประเมินความสอดคล้องของรายการประเมินแต่ละข้อเพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item Object Congruence ; IOC) พบว่าทุกประเด็นการประเมิน มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามและแบบประเมินทั้งฉบับโดยใช้สูตรการหาสัมประสิทธิ์ แอลฟาของครอนบาค (Cronbach’s Alpha Coefficient) มีค่า 0.85

3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

1) การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม (Questionnaire) สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) สำหรับอธิบายลักษณะสำคัญทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างและพรรณนาปัจจัยส่วนบุคคล สถิติที่ใช้คือค่าความถี่ (Frequency), ค่าร้อยละ (Percentage), และอธิบายถึงวัฒนธรรมการเมืองท้องถิ่นและพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนในเทศบาลนครขอนแก่น คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สถิติอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้สถิติที-เทส (t-test) และ เอฟ-เทส (F-test) เพื่อเปรียบเทียบวัฒนธรรมการเมืองท้องถิ่นกับพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนในเทศบาลนครขอนแก่น

2) การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์โดยวิธีการดังนี้ 1. นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาถอดเสียงและบันทึกเป็นข้อความ 2. นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์และการจดบันทึกมาจำแนกเป็นประเด็นและเรียบเรียงเฉพาะประเด็นที่เกี่ยวกับวัตถุประสงค์การวิจัย 3. วิเคราะห์คำให้สัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญตามวัตถุประสงค์การวิจัยโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis Technique) ประกอบบริบท 4. สังเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัยและนำเสนอต่อไป

4. ผลการวิจัย

4.1 ระดับวัฒนธรรมการเมืองท้องถิ่นกับระดับพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนในเทศบาลนครขอนแก่น โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านวัฒนธรรมการเมืองแบบแข่งขัน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 4.32 และน้อยที่สุด คือ ด้านวัฒนธรรมการเมืองแบบรวมศูนย์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 ระดับพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 4.33 และน้อยที่สุด คือ ด้านการไปเป็นแนวร่วมกับองค์กรทางการเมือง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69

4.2 ผลการเปรียบเทียบ พบว่า ประชาชนที่มีวัฒนธรรมการเมืองแบบปรึกษาหารือ วัฒนธรรมการเมืองแบบแข่งขัน วัฒนธรรมการเมืองแบบรวมศูนย์ ต่างกันมีพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชน ในภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

4.3 แนวทางการส่งเสริมวัฒนธรรมการเมืองท้องถิ่นกับพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนในเทศบาลนครขอนแก่นประยุกต์ตามหลักอปริหานิยธรรม ๗ คือ คณะกรรมการการเลือกตั้งควรรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าถึงข่าวสารทางการเมือง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรส่งเสริมความต้องการของประชาชน และมีการสนับสนุนให้ใช้หลักธรรมทางพุทธศาสนามาประยุกต์ใช้ในชีวิต เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน ชุมชน และสังคม

5. อภิปรายผล

5.1 ผลการวิเคราะห์ระดับวัฒนธรรมการเมืองท้องถิ่นกับพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนในเทศบาลนครขอนแก่น โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะประชาชนมีการพูดคุยกับเพื่อน และคนในครอบครัวญาติพี่น้องในการแสดงความคิดเห็นเรื่องการเมืองอยู่เสมอ เปิดใจรับฟังในสิ่งที่อีกฝ่ายพูด มีการไตร่ตรองด้วยเหตุผลไม่ใช่ด้วยอารมณ์ไม่พูดเสียดสีให้ร้ายแก่ผู้อื่น การเมืองเป็นเรื่องที่ยกขึ้นมาพูดคุยได้ มีจิตสำนึกอยู่บนพื้นฐานของหลักคุณธรรมจริยธรรม ส่งเสริมให้คนดีที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาเป็นผู้นำหรือเป็นผู้บริหารภายในท้องถิ่น พัฒนานำพาสู่ความเจริญก้าวหน้า ติดตามรับฟังข้อมูลข่าวสารทางการเมือง ไม่ว่าข้อมูลข่าวสารนั้นจะเป็นจริง หรือเท็จก็จะสามารถนำมาคิดวิเคราะห์แยกแยะได้ มีความซื่อสัตย์ในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งเพราะการไปใช้สิทธิเลือกตั้งจึงเป็นหน้าที่สำคัญของประชน ถือว่าเป็นการแสดงออกทางการเมืองเช่นกัน มีการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นชักจูงให้ผู้คนให้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดาบตำรวจหญิง ราตรี รัศมีดิษฐ์ (2558) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “วัฒนธรรมทางการเมืองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ” ผลการศึกษาพบว่า วัฒนธรรมทางการเมืองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ พีระพงศ์ สุจริตพันธ์ และคณะ (2552) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนในอำเภอสิชลจังหวัดนครศรีธรรมราช” ผลการวิจัยพบว่า วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนในอำเภอสิชลจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และไม่สอดคล้องกับ พระนิทัศน์ ธีรปญฺโญ และคณะ (2562) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองวังสะพุงจังหวัดเลย” ผลการวิจัยพบว่า วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองวังสะพุงจังหวัดเลย โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง และไม่สอดคล้องกับ วราภรณ์ วงษ์ชมภู (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “วัฒนธรรมการเมืองท้องถิ่นแบบปรึกษาหารือในเขตเทศบาลนครแหลมฉบังอำเภอศรีราชาจังหวัดชลบุรี” ผลการวิจัยพบว่า วัฒนธรรมการเมืองแบบปรึกษาหารือกับความเป็นพลเมืองในท้องถิ่น อยู่ในระดับปานกลาง

5.2 ผลการเปรียบเทียบระดับวัฒนธรรมการเมืองท้องถิ่นกับพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนในเทศบาลนครขอนแก่น พบว่า ประชาชนที่มีวัฒนธรรมการเมืองแบบปรึกษาหารือ วัฒนธรรมการเมืองแบบแข่งขันทำลายล้าง วัฒนธรรมการเมืองแบบรวมศูนย์มีระดับวัฒนธรรมการเมืองท้องถิ่นกับพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนในเทศบาลนครขอนแก่น ในภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05* ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ประชาชนมีการพูดคุยกับเพื่อน ๆ และคนในครอบครัวญาติพี่น้องในการแสดงความคิดเห็นในการปรกครองของท้องถิ่น และเรื่องสังคม เศรษฐกิจ การเมือง ควรเปิดใจรับฟัง

ในสิ่งที่อีกฝ่ายพูด และไตร่ตรองด้วยเหตุผลไม่ใช่ด้วยอารมณ์ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ วราภรณ์ วงษ์ชมภู (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “วัฒนธรรมการเมืองท้องถิ่นแบบปรึกษาหารือในเขตเทศบาลนครแหลมฉบังอำเภอศรีราชาจังหวัดชลบุรี” ผลการวิจัยพบว่า วัฒนธรรมการเมืองแบบปรึกษาหารือกับความเป็นพลเมืองในท้องถิ่นอยู่ในระดับปานกลาง และไม่สอดคล้องกับ วิศรุตา ทองแกมแก้ว (2558) ได้ทำการศึกษางานวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมทางการเมืองแบบปรึกษาหารือกับการกำหนดนโยบายสาธารณะเพื่อพัฒนาเทศบาลนครหาดใหญ่” ผลการวิจัยพบว่า ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบปรึกษาหารือของเทศบาลนครหาดใหญ่ อยู่ในระดับปานกลาง ประชาชนที่มีวัฒนธรรมการเมืองแบบแข่งขันทำลายล้างต่างกันมีวัฒนธรรมการเมืองท้องถิ่นกับพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนในเทศบาลนครขอนแก่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ประชาชนไม่พูดเสียดสีให้ร้ายแก่ผู้อื่นและฝ่ายอื่นที่ไม่ใช้ฝ่ายตนเพราะอาจจะทำให้เกิดการทะเลาะวิวาทและความแตกแยกได้ การเมืองเป็นเรื่องที่ยกขึ้นมาพูดคุยได้ การแข่งขันทางการเมืองควรมีจิตสำนึกและอยู่บนพื้นฐานของหลักคุณธรรม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เติมศักดิ์ ทองอินทร์ (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ปัญหาความรุนแรงในการเมืองท้องถิ่นในจังหวัด ปทุมธานีและพระนครศรีอยุธยา” ผลการศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ปัญหาความรุนแรงในการเมืองท้องถิ่นทั้งก่อนการเลือกตั้ง ระหว่างการเลือกตั้ง และภายหลังการเลือกตั้ง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ จรัส สุวรรณมาลา และคณะ (2547) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “วิถีใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย” ผลการวิจัยพบว่า วัฒนธรรมการเมืองแบบแข่งขันรุนแรงในกลุ่มของเทศบาลตำบลและเทศบาลนคร อยู่ในระดับน้อย ประชาชนที่มีวัฒนธรรมการเมืองแบบรวมศูนย์ต่างกันมีวัฒนธรรมการเมืองท้องถิ่นกับพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนในเทศบาลนครขอนแก่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ประชาชนมีจิตสำนึกเลือกและส่งเสริมคนที่มีคุณธรรมจริยธรรมและความรู้ความสามารถภาวความเป็นผู้นำเข้ามาเป็นผู้บริหารภายในท้องถิ่น เพื่อพัฒนาไปสู่ความเจริญก้าวหน้าต่อไป ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ จรัส สุวรรณมาลา และคณะ (2547) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “วิถีใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย” ผลการวิจัยพบว่า วัฒนธรรมทางการเมืองแบบผูกขาดอำนาจในกลุ่มเทศบาลนครและเทศบาลเมือง อยู่ในระดับน้อยที่สุด และไม่สอดคล้องกับ ร้อยตำรวจโท ฉัตรชัย ถาวรทรัพย์ (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “วัฒนธรรมทางการเมืองแบบอำนาจนิยมของข้าราชการตำรวงชั้นสัญญาบัตรในจังหวัดสระแก้ว” ผลการศึกษาพบว่า ข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบอำนาจนิยม อยู่ในระดับปานกลาง

5.3 แนวทางการส่งเสริมวัฒนธรรมการเมืองท้องถิ่นกับพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนในเทศบาลนครขอนแก่นประยุกต์ตามหลักอปริหานิยธรรม 7 ในภาพรวม พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ประชาชนควรมีการประชุมปรึกษาหารือกันอย่างสม่ำเสมอ เพื่อแก้ไขปัญหาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันยอมรับในเหตุผลที่ถูกต้องที่เป็นประโยชน์ เพื่อความเข้าใจที่ดีต่อกันของทุกคนในสังคมซึ่งความเจริญไม่เกิดความเสื่อมในทุกกรณี ประชาชนควรมีหลักธรรมในข้อนี้คือพร้อมเพรียงกันทำกิจที่พึงกระทำหรือหากว่าที่ประชุมมีมติอย่างไรแล้วก็ให้นำไปปฏิบัติตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างพร้อมเพรียงกัน และพร้อมเพรียงกันปกป้องเหล่าชนประเทศชาติให้รอดพ้นจากภาวิกฤตต่าง ๆ “ความพร้อมเพรียง” ในหลักธรรมที่ได้กล่าวมานี้ก็คือความสามัคคีนั่นเอง ประชาชนไม่ควรตั้งกฎระเบียบที่ขัดต่อระเบียบเดิมและไม่ล้มล้างหลักการเดิมที่ได้บัญญัติไว้ ถือปฏิบัติตามหลักกฎเกณฑ์หรือบัญญัติอันเดิมเพราะการบัญญัติสิ่งใดสิ่งหนึ่งขึ้นมาอาจจะเกิดความขัดแย้งต่อข้อกฎหมายเดิมซึ่งดีอยู่แล้วนั้น ย่อมทำให้เกิดความขัดแย้งขึ้นในสังคมได้ ประชาชนควรเชื่อฟังและปฏิบัติตามผู้ที่มีประสบการหรือเกิดมาก่อนในการรับฟังข้อห้ามหรือข้อแนะนำต่าง ๆ เพื่อเป็นความรู้

เป็นประโยชน์ในการดำเนินชีวิตต่อไป ประชาชนควรให้เกียรติและคุ้มครองสตรีให้อยู่ดี มิให้ถูกล่วงเกินข่มเหงรังแกหรือถูกฉุดคร่าขืนใจการทำร้าย และการกดขี่ทางเพศการทำลามกอนาจารย่อมนำมาซึ่งความเสื่อมในองค์กร เพราะทำให้เกิดความหวาดระแวง และขาดความปลอดภัยในคู่ครองรวมไปถึงการรับฟังความเห็นของเพศหญิงด้วย ประชาชนควรรักษาวัฒนธรรมประเพณีและให้ความเคารพต่อสถานที่ หรือเจดีย์ อนุสาวรีย์ ปูชนียสถาน ปูชนียวัตถุ และรูปเคารพต่างๆ สักการะและการบูรณะเจดีย์หรือพุทธสถานที่ปลูกสร้างไว้ ประชาชนควรมีการปกป้องและคุ้มครองนักการเมืองที่มีคุณธรรมจริยธรรมอันดีงามเพื่อส่งเสริมคนดีมาเป็นผู้นำและบริหารบ้านเมือง หลักอปริหานิยธรรมย่อมยังความเจริญให้แก่หมู่ชน และประเทศชาติอย่างแท้จริง ถ้าคนในสังคมนั้นยังยึดมั่นปฏิบัติตามหลักธรรมอย่างจริงจัง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระสุรชัย สุรชโย (2564) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมในการปกครองคณะสงฆ์ อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี” ผลการวิจัยพบว่า การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมในการปกครองคณะสงฆ์อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ พระมหาวิษณุ วิสารโท (2558) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานตามหลักอปริหานิยธรรมของเทศบาลตำบลโนนสะอาด อำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู” ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานตามหลักอปริหานิยธรรมของเทศบาลตำบลโนนสะอาด อำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู โดยรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ เวธิกา แดงเรือง (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การบริหารงานตามหลักอปริหานิยธรรมของเทศบาลตำบลหนองผึ้งอำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่” ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานตามหลักอปริหานิยธรรมของเทศบาลตำบลหนองผึ้งอำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมอยู่ในระดับมาก

6. ข้อเสนอแนะ

6.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1) คณะกรรมการการเลือกตั้งควรมีการกำหนดนโยบายให้นักการเมืองท้องถิ่นมีจิตสำนึกการเมืองที่ดีจัดให้มีหลักสูตรฝึกอบรมสำหรับผู้ที่สนใจจะสมัครเป็นนักการเมืองท้องถิ่นเพื่อสร้างความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย และให้ผู้สมัครเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองระดับท้องถิ่นให้มีอาสาสมัครพัฒนาการเมืองท้องถิ่น และแสดงบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินให้มีการเปิดเผยต่อสาธารณะ เพื่อร่วมกันรณรงค์ให้การเลือกตั้งมีความสุจริตและเที่ยงธรรม

2) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีการกำหนดนโยบายให้ประชาชนปฏิบัติตนตามอปริหานิยธรรม 7 เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีของชุมชน

6.2 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1) ชนในเทศบาลนครขอนแก่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ดังนั้นคณะกรรมการการเลือกตั้งควรส่งเสริมประชาชนให้ตระหนักต่อความสำคัญของหลักอปริหานิยธรรม เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติอันจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน ชุมชน และสังคม ต่อไป

2) ผลการวิจัยพบว่าวัฒนธรรมการเมืองท้องถิ่นกับพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนค่าเฉลี่ยในการติดตามข้อมูลข่าวสารด้านการรับฟังการบรรยายอภิปรายและการสัมมนาเกี่ยวกับการเมืองน้อยกว่าด้านอื่น ดังนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรส่งเสริมให้ประชาชนมีการติดตามข้อมูลข่าวสาร รับฟังการบรรยายอภิปราย หรือการจัดสัมมนาเกี่ยวกับการเมืองอยู่เสมอ

3) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรประยุกต์ใช้ผลการศึกษาเพื่อเป็นข้อมูลสารสนเทศในการศึกษาวัฒนธรรมการเมืองท้องถิ่นกับพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนในเทศบาลนครขอนแก่น ต่อไป

6.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ผลการศึกษาวิจัยเรื่อง วัฒนธรรมการเมืองท้องถิ่นกับพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนในเทศบาลนครขอนแก่น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อ ดังนี้

ควรมีการทำวิจัยเรื่อง การส่งเสริมวัฒนธรรมการเมืองท้องถิ่นกับพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนในเทศบาลนครขอนแก่นในเชิงลึก

7. เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

จรัส สุวรรณมาลา และคณะ. (2547). โครงการวิจัยวิถีใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย. โครงการวิจัยสถาบันวิถีใหม่ท้องถิ่น. *คณะรัฐศาสตร*: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จรัส สุวรรณมาลา. (2563). วัฒนธรรมการเมืองท้องถิ่นในประเทศไทย. *วารสารสถาบันพระปกเกล้า*. 5(3), 1-34.

ชัย ถาวรทรัพย์. (2553). วัฒนธรรมทางการเมืองแบบอำนาจนิยมของข้าราชการดำรงชั้นสัญญาบัตรในจังหวัดสระแก้ว. *สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์.* มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.

ชาญชัย จิตรเหล่าอาพร. (2561). การทุจริตการเลือกตั้ง : อุปสรรคการทำให้เป็นประชาธิปไตยของไทย. *วารสารรัฐศาสตร์สุโขทัยธรรมาธิราช*. 2(2), 1-17.

ณรงค์ เส็งประชา. (2531). *พื้นฐานวัฒนธรรมไทย*. กรุงเทพมหานคร โอเดียนสโตร์.

ณัชชานุช พิชิตธนารัตน์. (2561). การทุจริตเลือกตั้งท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี. *วารสารสหวิทยาการวิจัย: ฉบับบัณฑิตศึกษา*. 7(1), 72-81.

ณัฐวุฒิ เดชาประเสริฐ. (2561). รูปแบบการทุจริตซื้อเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น. *วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต*. มหาวิทยาลัยรังสิต.

เติมศักดิ์ ทองอินทร์. (2560). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ปัญหาความรุนแรงในการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดปทุมธานีและพระนครศรีอยุธยา. *วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์ ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์*. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. 6(2), 159-172.

ทาโร่ ยามาเนะ. (2516). *สถิติ: บทวิเคราะห์เบื้องต้น.* (พิมพ์ครั้งที่ 3). นิวยอร์ก: สำนักพิมพ์ฮาร์เปอร์แอนด์โรว์

บุศรา โพธิสุข. (2558). การมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชน: ศึกษาเฉพาะกรณี ตำบลช้างเผือก อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. *รายงานการวิจัย*. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่.

เบสท์, เจ.ดับเบิ้ลยู. (2524). *การวิจัยทางการศึกษา.* แองเกิลวูดคลิฟ: Prentice-Hall.

ประเวศ วะสี. (2547). *การพัฒนาต้องเอาวัฒนธรรมเป็นตัวตั้ง.* กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ หมอชาวบ้าน.

พระนิทัศน์ ธีรปญโญ และคณะ. (2562). วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองวังสะพุงจังหวัดเลย. *วารสารบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*. มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง. 16(75), 26-35.

พระมหาวิษณุ วิสารโท. (2558). การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานตามหลักอปริหานิยธรรมของเทศบาลตำบลโนนสะอาด อำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู. *วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์.* มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พระสุรชัย สุรชโย. (2564). การประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมในการปกครองคณะสงฆ์ อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี. *สารนิพนธ์*. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พีระพงศ์ สุจริตพันธ์ และคณะ. (2561). วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนในอำเภอสิชลจังหวัดนครศรีธรรมราช. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี*. 12(1), 211-222.

ไพบูลย์ ช่างเรียน. (2532). *วัฒนธรรมกับการบริหาร*. กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์.

ราตรี รัศมีดิษฐ์. (2558). วัฒนธรรมทางการเมืองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลตำบลห้วยกะปิ. *วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต*. มหาวิทยาลัยบูรพา.

วราภรณ์ วงษ์ชมภู. (2560). วัฒนธรรมการเมืองท้องถิ่นแบบปรึกษาหารือในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี. *การประชุมนำเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา*. หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต. คณะรัฐศาสตร์: มหาวิทยาลัยรังสิต.

วิไลวัจส์ กฤษณะภูติ. (2557). แนวทางการป้องกันการซื้อสิทธิขายเสียงในการเลือกตั้งตามความคิดเห็นของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. *วารสารวิชาการแพรวากาฬสินธุ์*. มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์. 1(2), 64-75.

วิศรุตา ทองแกมแก้ว และคณะ. (2558). ความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมทางการเมืองแบบปรึกษาหารือกับการกำหนดนโยบายสาธารณะเพื่อพัฒนาเทศบาลนครหาดใหญ่. *วารสารวิทยบริการ*. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. 26(1), 1-16.

เวธิกา แดงเรือง. (2560). การบริหารงานตามหลักอปริหานิยธรรมของเทศบาลตำบลหนองผึ้งอำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่. *วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์*. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

สมจิตต์ รัตนอุดมโชค. (2552). การซื้อสิทธิขายเสียงในจังหวัดสกลนคร. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*. 1(2), 86-100.

สุรวุฒิ ปัดไธสง และคณะ. (2539). รูปแบบและวิธีการซื้อสิทธิขายเสียงในกรุงเทพมหานคร. *รายงานการวิจัย*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

องค์กรโปร่งใสนานาชาติ. (2565). *ดัชนีการรับรู้การทุจริต 2565*. สืบค้นเมื่อ ตุลาคม 2566 จาก https://www.transparency.org/en/cpi/2022.

ภาษาอังกฤษ

Best, J.W. (1981). *Research in Education.* Englewood Cliff: Prentice-Hall.

Photisuk B.. (2015). The Local Political Participation of the People: A Case Study of Tambon Chang Phueak. Muang District. Chiang Mai Province. *Research report*. Mahachulalongkornrajavidyalaya University Chiang Mai Campus.

Thavornsap C..(2010). The authoritarian political culture of high-ranking officials Contract in Sa Kaeo Province. *Public Administration Thesis*. Dhurakij Pundit University.

Jitlaoaporn C.. (2018). Election corruption: an obstacle to democracy in Thailand. *Sukhothai Thammathirat Open Journal of Political Science*. 2(2), 1-17.

Suwanmala C. and team. (2004). A research project on a new way of local government organizations in Thailand. *Local New Normal Institute Research Project Faculty of Political Science.* Chulalongkorn University.

Suwanmala C.. (2020). Local political culture in Thailand. *Journal of the King Prajadhipok's Institute*. 5(3), 1-34.

International Transparency Organization. (2022). *Corruption Perception Index 2022*. Retrieved October 2023 from https://www.transparency.org/en/cpi/2022.

Sengpracha N.. (1988). *Basics of Thai culture*. Bangkok: Odeon Store.

Phichitthanarat N.. (2018). Local election corruption in Phetchaburi Province. *Journal of Interdisciplinary Research : Graduate Edition.* 7(1), 72-81.

Dechaprasert N.. (2018). Patterns of corruption in buying votes in local council elections. *Master of Political Science thesis*. Rangsit University.

Changrian P.. (1989). *Culture and Administration*. Bangkok: Aksorn Charoen Tat.

Sujaritphan P. and team. (2018). The Democratic Political Culture of People in Amphur Sichon. Nakhon Si Thammarat Province. *Journal of Dhonburi Rajabhat University*. 12(1), 211-222.

Phra Nitat Wongwangphoem. (2019). Political Culture of Democracy in The Wangsaphumg Municipality in Loei Province. *Journal of Graduate Studies at Sakon Nakhon Rajabhat University*. Mahamakut Buddhist University Sri Lan Xang Campus 16(75), 26-35.

Phra Surachai Surachayo. (2021). An Application of Aparihaniyadhamma for Sangha's Administration in Photharam District. Ratchaburi Province. *Thesis.* Mahachulalongkorn rajavidyalaya University.

Phramaha Wissanu Visarado. (2015). The People's Participation in Public Administration according to Aparihaniyadhamma in Nonsa-ad Municipality Sibunrueang District. Nongbualamphu Province. *Dissertation in Public Administration*. Mahachulalongkorn-rajavidyalaya University.

Wasi P.. (2004). *Development must be based on culture.* Bangkok: Mo Ban Publisher.

Rasamidit R.. (2015). Political culture of voters in Huaykapi subdistrict administration organization. *Master of Political Science Thesis*. Burapha University.

Rattanaudomchoke S.. (2009). Buying rights to sell votes in Sakon Nakhon Province. *Journal of Sakon Nakhon Rajabhat University.* 1(2), 86-100.

Patthaisong S. and team. (1996). Patterns and methods of vote selling and buying in Bangkok Metropolitan. *Research report*. Srinakharinwirot University.

Yamane T.. (1973). *tatistics: An Introductory Analysis.* (3rd ed). New York: Harper and Row

Thongin T.. (2017). The Public Particicipation in Solvivng the Violence Problems in LocalPolitics in Pathumthani and Ayutthata Province. *Journal of MCU Social Science Review Department of Political Science Faculty of Social Sciences*. Mahachulalongkorn rajavidyalaya University. 6(2), 159-172.

Daengruang V.. (2017). The Administration Following Aparihaniyadhamma of Nongphueng Councils in Chiang Mai Province. *Dissertation in Public Administration*. Mahachula longkornrajavidyalaya University.

Wongchomphu W.. (2017). Local Political Culture and the Development of People's Democracy in Laem Chabang Municipality, Srirachadistrict, Chonbori Province. Graduation Research Presentation Conference Master of Political Science Program. *Faculty of Political Science.* Rangsit University.

Kritsanaputi W.. (2014). Guidelines for Preventing Vote Buying in Elections : Opinions of Voters in the Northeast of Thailand. *Phraewa Kalasin Academic Journal*. Kalasin Rajabhat University. 1(2), 64-75.

Thongkamkaew W. and Team. (2015). The Relationship between Deliberative Political Culture and Public Policy Formulation to Develop Hatyai Municipality. *Journal of Academic Resources.* Prince of Songkhla University. 26(1), 1-16.